

men alligevel! Og endelig en sidste svaghed: i kolofonen nævnes, at Edition Egtved "forhandler udgaven af motetterne til praktisk korsang", et faktum, som ville tage brodden af den netop fremførte kritik. *Men* ved henvendelse til forlaget oplyses det, at man ikke har tænkt sig at lave den praktiske udgave, da den næppe kan have interesse for korene!* Når dette er tilfældet, burde udgiverne helt afgjort have disponeret med lidt færre af pengene til denne kostbare udgave og have sikret sig, at det ville være muligt at købe noderne til praktisk brug. Værkerne er det værd, og det kan ikke være rimeligt, at vigtige værker forbeholdes de få, som vil ofre 750 kr. på 18 sider noder eller vil benytte sig af ulovlig kopiering!

Denne lille dråbe malurt skal dog på ingen måde overskygge den glæde, det er at have en så god og smuk bog mellem hænderne.

J. P. Jacobsen

* Kronborg-motetterne er siden udkommet i en praktisk udgave hos Engstrøm & Sødring Musikforlag A/S (red.).

Royal Music from the Courts of Kings Frederik II & Christian IV. Danish Radio Chamber Choir, Stefan Parkman. Royal Danish Brass. Bourresque Ensemble. Per Kynne Frandsen, Organ. Da Capo DCCD 9020.

Christian IV-året 1988 blev i mange henseender af afgørende betydning for forskning inden for dansk musik, især som den kommer til udfoldelse i kredsen omkring Musikvidenskabeligt Institut, Københavns Universitet. Jeg tænker navnlig på udgivelserne af såvel noder som Compact Discs i serien *Musik i Danmark på Christian IV's tid*, men også på den forskning, som er fulgt i kølvandet på dette arbejde. Skelsættende for kendskabet til tidlig dansk musik blev Ole Kongsteds genopdagelse af den store nodesamling i Flensborg, som indtil videre har givet sig udtryk i pragtudgaven af *Kronborg-motetterne*, og i sammenhæng dermed nærværende Compact Disc med værker fra Frederik II's og Christian IV's tid.

Pladen indeholder 27 satser, som alle på en eller anden måde har forbindelse til Frederik II's eller Christian IV's hof, og en stor del af værkerne stammer fra Flensborgsamlingen (se nærmere om denne samling i nærværende årbogs anmeldelse af Kronborg-motetterne). Værkfølgen er udarbejdet med stor omhu, så pladen danner et velkomponeret hele, hvor satser for kor, solister, blæserensemble, gambeensemble og for orgel veksler på smuk og afbalanceret måde. Selvom stilgrundlaget er meget homogent, er den klanglige vekslen medvirkende til, at øret ikke trættes.

Dominerende, såvel kvantitativt som kvalitativt, er Radiokammerkoret under ledelse af Stefan Parkman. Under denne fortræffelige kordirigents ledelse har koret opnået en klanglig smidighed og homogenitet og en indføling med ældre tids musik, som man ofte tidligere har savnet. Kun meget få steder generes man af pågående enkeltstemmer eller solistiske tilbøjeligheder. Dette gælder såvel for de stort anlagte værker såsom Kron-

borg-motetterne og Orogios "Cantate Domino", som for de enklere satser, hvoraf især må fremhæves Stockmanns "Befiehl dem Herren".

Enkelte satser er for solistisk besætning, udført af vekslende kormedlemmer. Også her er helhedsindtrykket smukt, idet dog Tollius' madrigal "Amor potente iddio" skæmmes meget af, at satsen ligger for højt for soprannerne. Den ville utvivlsomt have vundet meget ved at blive udført i et lidt dybere leje.

Royal Danish Brass indleder og afslutter pladen med fanfarer, hvoraf især Orogios "Intrada" klinger overordentlig smukt. Desuden ledsager ensemblet koret i en række satser, hvor den bløde blæserklang fortræffeligt afrunder korklangen.

Som en krads kontrast til dette står Compenius-orglet, som under Per Kynne Frandsens hænder giver fine eksempler på renæssancens danse i en klanglig skikkelse, som må ligge nær det oprindelige. Dog fornemmer anmelderen uden at skulle påberåbe sig fagkundskab, at intonationen kunne have været bedre.

Endelig optræder gambeensemblet Bourresque (eller hedder det Bourrasque, begge dele står på omslaget?) med smukt udførte danse af Thomas Simpson og William Brade. Desuden akkompagnerer de solister i en sats og koret i en anden. Det tjener igen udgiveren til ære, at satserne med gambeensemblet er holdt som en helhed, indledende med danse, derefter de to akkompagnementssatser, endelig afsluttende med danse. Herved opnås en smuk klanglig kontrast på et sted på pladen, hvor øret netop trænger til klanglig afveksling.

Til pladen hører et teksthæfte på hele 36 sider, som dels indeholder oplysninger om komponister, værker og udgivelsens anledning – endnu en fødselsdagsgave til Hendes Majestæt – på dansk og engelsk, dels vokalværkernes tekster på originalsprogene (latin og tysk) og på dansk. Kommentarerne er udmærket disponeret, og man får relevante oplysninger i det omfang, der er plads til. (Hæftet kan næppe være større, det kniber med at få det genanbragt i kassetten.) Der bør dog knyttes nogle kritiske kommentarer til hæftet, mest vedrørende de sproglige og indholdsmæssige dispositioner:

Det er vanskeligt gennemskueligt, hvorfor dele af teksten udelukkende er på dansk (oversættelsen af de poetiske tekster, teksten til billederne på side 2 og 35 samt bagsiden med pladens indhold), mens pladens titel kun findes på engelsk, og kommentarerne som nævnt er tosprogede.

Oplysningerne vedrørende de medvirkende er i høj grad mangelfulde. Medens det omhyggeligt er angivet, hvilken stemning der er anvendt i de enkelte satser, mangler der helt oplysninger om ensembleterne. Hverken blæserensemblet eller gambekvintetten kan formodes at være bekendt – helt bortset fra, at det må være af større interesse at vide, hvilke instrumenter, de spiller på, end hvilken stemning, der er anvendt. Den største mangel er dog nok, at kun et indforstået publikum kan vide, at Per Kynne Frandsen spiller på det vidtberømte Compeniusorgel!

Disse indvendinger skal dog på ingen måde overskygge, at der er tale om en meget vellykket plade. Ikke blot fremdrages en mængde god musik fra glemselens dyb; men det har resulteret i en smuk helhed, som absolut kan tiltrække et publikum, også uden for snævert historisk interesserede kredse.